

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til midlertidig Lov om Tidspunktet for Lukning om Aftenen af Butikker og Lagere m. v.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 3563).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Birch): Da det foreliggende Lovforslag var til første Behandling her i Tinget, blev der fra forskellige Sider fremført Betænkelighed overfor nogle af Lovforslagets Bestemmelser. Den Omstændighed, at Udvalget nu fremkommer med en enig Indstilling, betyder ikke, at disse Betænkeligheder er bortfaldet. Tværtimod er der indenfor Udvalget en stærk Følelse af, at vi ved at tage Lovforslaget i den Skikkelse, det har faaet i Landstinget, kommer til at begaa Uret, maaske endog alvorlig Uret, overfor enkelte af vore Medborgere.

Udvalget har imidlertid holdt Samraad med den højtærede Indenrigsminister, der under dette Samraad har oplyst, at forskellige Forhold i dette Øjeblik ligger saaledes, at det er af Betydning, at Lovforslagets Hovedbestemmelser uopholdelig bliver vedtaget. Jeg tænker her bl. a. paa Sammenhængen mellem den ministerielle Bekendtgørelse af 8. Februar dette Aar med de Bestemmelser, der skal gælde for Sommeren, og de Bestemmelser, som det kan blive nødvendigt for Ministeren paa ny at træffe til Efteraaret. Den højtærede Minister oplyste endvidere, at en Række af de Forhold, med hvilke der er Utilfredshed, er af en saa kompliceret Natur, at det er højst usandsynligt, maaske ganske utænkeligt, at man i Løbet af ganske kort Tid kan opnaa Enighed om disse mellem de to Ting.

Udvalget erkender, at den højtærede Minister, der har udstedt Bekendtgørelsen af 8. Februar, og som eventuelt senere vil komme til at udstede andre Bekendtgørelser af samme Art, og som har ført Forhandlingerne med Landstinget, har de bedste Betingelser for at kende de Forhold, hvorom her er Tale, og navnlig for at bedømme, hvorvidt Forholdene er saa alvorlige, at man trods sine Betænkelig-

heder bør acceptere Lovforslaget i Landstingets Vedtagelse. Ud fra disse Betragtninger har Udvalget fundet det rigtigt at imødekomme Ministerens Ønske, og man anbefaler af den Grund enstemmigt Lovforslaget i Landstingets Affattelse til Vedtagelse i dette høje Ting.

Slebsager: Da jeg ikke har været Medlem af Udvalget, er det mig overordentlig vanskeligt at dømme om, hvorvidt der begaaes Uret ved at vedtage Lovforslaget i den foreliggende Skikkelse. Men jeg maa dog sige, at den Henvendelse, som er blevet omdelt her, Henvendelsen til Regeringen og Rigsdagen fra Konfiturehandlerne, efter min Mening har adskillig Bortrettigelse. Det forekommer mig, at disse Folk stilles ugunstigt i Forhold til Konditorerne, der jo har Lov til at holde aabent længere end Konfiturehandlerne. Det faktiske Forhold er dog det, at Konditorerne og Konfiturehandlerne sælger de samme Varer, og jeg synes, det vilde være berettiget, om de blev stillet ens; men jeg skønner nok efter hele den Stilling, Udvalget har taget efter Samraad med Ministeren, at Forholdene er overordentlig vanskelige. Naar jeg har taget Ordet i denne Sag, er det nærmest for at rette den Henvendelse til den højtærede Minister, om ikke Ministeren gennem Forhandling med disse to Organisationer for Konditorerne og Konfiturehandlerne kunde faa dette Spørgsmaal bragt til en Løsning, saa der ikke blev begaaet Uret. Jeg kan med min bedste Villie ikke se andet, end at naar vi vedtager Lovforslaget i den Affattelse, hvori det her foreligger, begaaes der faktisk Uret overfor disse Forretninger, der i Virkeligheden forhandler de samme Varer som Konditorerne, naar man tvinger dem til at lukke tidligere, saa meget mere som Forhandlingen af disse Varer først og fremmest foregaar paa et sent Tidspunkt af Dagen.

Indenrigsministeren (Rode): Den Opfattelse af, hvorledes dette Forhold i Virkeligheden bør ordnes, som kom til Orde i det ærede Medlem fra Esbjergs (Slebsager) Udtalelser, er ogsaa min principielle Opfattelse: Handelen med disse Varer bør overalt standses paa samme Tid. I den Tid, hvor dette Forhold er blevet ordnet gennem Anordning af Hensyn til Brændselsspørgsmaalet, har det derfor ogsaa, efter at man var blevet opmærksom paa det, været ordnet saaledes, at Handel